

Põhikohtuasja pool

Dumitru-Tudor Dorobantu

Resolutsioon

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 1 lõiget 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 tuleb tõlgendada nii, et kui vahistamismäärust täitval õigusasutusel on objektiivsed, usaldusväärsed, täpsed ja nõuetekohaselt ajakohastatud andmed selle kohta, et vahistamismääruse teinud liikmesriigi kinnipidamisasutuste kinnipidamistingimustes esinevad süsteemsed või üldised puudused, siis tuleb tal hindamisel, kas on piisavalt alust arvata, et pärast vahistamismääruse teinud liikmesriigile üleandmist ähvardab isikut, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus, tegelik oht, et teda koheldakse ebainimlikult või alandavalt harta artikli 4 tähenduses, võtta arvesse kõiki kinnipidamistingimuste asjakohaseid materiaalseid aspekte kinnipidamisasutuses, kus on teda konkreetselt kavandatud kinni pidada, nagu kinnipeetavale kinnipidamisasutuse kambris ette nähtud isiklik pind, sanitaaringimused ja kinnipeetava liikumisvabaduse ulatus kinnipidamisasutuses. See hindamine ei pea piirduma ilmselgete puuduste kontrollimisega. Niisugusel hindamisel peab vahistamismäärust täitev õigusasutus küsima vahistamismääruse teinud õigusasutuselt teavet, mida ta vajalikuks peab, ning viimati nimetatud asutuse antud kinnitusi üldjuhul usaldama, kui puuduvad konkreetsed andmed, mis annaksid alust pidada kinnipidamistingimusi põhiõiguste harta artikliga 4 vastuolus olevaiks.

Mis puudutab konkreetsemalt kinnipeetavale ette nähtud isikliku ruumi, siis peab vahistamismäärust täitev õigusasutus, võtma arvesse miinimumnõudeid, mis tulenevad Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklist 3 Euroopa Inimõiguste Kohtu tõlgenduses, kuna liidu õiguses praegu sellekohased miinimumnormid puuduvad. Isikliku ruumi hulka ei arvata sanitaarseadmete alla jäävat ruumi, küll aga arvestatakse mööblialust pinda. Kinnipeetavatel peab siiski olema võimalus kambris tavalisel viisil liikuda.

Vahistamismäärust täitev õigusasutus ei või tegelikku ebainimliku või alandava kohtlemise ohtu eitada üksnes põhjendusel, et asjaomane isik saab vahistamismääruse teinud liikmesriigis kasutada õiguskaitselahendit, mis võimaldab tal kinnipidamistingimused vaidlustada, või põhjendusel, et selles liikmesriigis on võetud seadusandlikke ja struktuurilisi meetmeid, mille eesmärk on tugevdada kinnipidamistingimuste kontrolli.

Kui see õigusasutus tuvastab, et on piisavalt alust arvata, et pärast vahistamismääruse teinud liikmesriigile üleandmist ähvardab asjaomast isikut selline oht kinnipidamistingimuste tõttu, mis valitsevad kinnipidamisasutuses, kus on teda konkreetselt kavandatud kinni pidada, siis ei või üleandmise otsustamisel sellist tuvastust tasakaalustada põhjendustega, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö tõhususe ning vastastikuse usalduse ja vastastikuse tunnustamise põhimõtetega.

(¹) ELT C 268, 30.7.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 7. oktoobri 2019. aasta otsus (Court of Appeal eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Safeway Ltd versus Andrew Richard Newton, Safeway Pension Trustees Ltd

(kohtuasi C-171/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – EÜ asutamislepingu artikkel 119 (muudetuna EÜ artikkel 141) – Mees- ja naistöötajad – Võrdne tasustamine – Eraõiguslik kutsealane vanaduspensioniskeem – Tavaline pensioniiga, mis erineb olenevalt soost – Võrdset kohtlemist tagavate meetmete võtmise kuupäev – Tavalise pensioniea tagasiulatuva ühtlustamine varem ebasoodsamas olukorras olnud isikute pensionieaga)

(2019/C 423/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Safeway Ltd

Vastustajad: Andrew Richard Newton, Safeway Pension Trustees Ltd

Resolutsioon

EÜ asutamislepingu artiklit 119 (muudetuna EÜ artikkel 141) tuleb tõlgendada nii, et objektiivse põhjenduse puudumise korral on sellega vastuolus olukord, kus selleks, et lõpetada nimetatud sättega vastuolus olev diskrimineerimine, mis tuleneb olenevalt soost erineva pensioniea kehtestamisest, võtab pensioniskeem meetme, millega tagasiulatuvalt ühtlustatakse skeemi liikmete pensioniiga varem ebasoodsamas olukorras olnud isikute kategooria pensionieaga meetmest teatamise ja meetme võtmise vahelisel perioodil, isegi kui niisugune meede on riigisisese õiguse ja pensioniskeemi asutamise lepingu kohaselt lubatav.

(¹) ELT C 190, 4.6.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 16. oktoobri 2019. aasta otsus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus - Ungari) – Glencore Agriculture Hungary Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(kohtuasi C-189/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artiklid 167 ja 168 – Käibemaksu mahaarvamise õigus – Keeldumine – Pettus – Tõendite kogumine – Kaitseõiguste tagamise põhimõte – Õigus olla ära kuulatud – Õigus tutvuda toimikuga – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Tõhus kohtulik kontroll – Poolte võrdsuse põhimõte – Võistlevuse põhimõte – Liikmesriigi õigusnormid või halduspraktika, mille kohaselt on maksuhalduri jaoks maksukohustuslase mahaarvamise õiguse kontrollimise ajal siduvad need faktilised asjaolud ja õiguslik kvalifikatsioon, mille ta on tuvastanud seotud haldusmenetluste raames, milles see maksukohustuslane ei olnud osaline)

(2019/C 423/09)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, kaitseõiguste tagamise põhimõtet ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole üldjuhul vastuolus liikmesriigi õigusnormid või praktika, mille kohaselt on maksuhaldur maksukohustuslase käibemaksu mahaarvamise õiguse kontrollimisel seotud nende faktiliste asjaolude ja õigusliku kvalifikatsiooniga, mille ta on tuvastanud selle maksukohustuslase tarnijaid puudutavates seotud haldusmenetlustes ja millel põhinevad tema lõplikud otsused, mille kohaselt on need tarnijad käibemaksust kõrvale hoidunud, kui esiteks ei vabasta need õigusnormid või praktika maksuhaldurit kohustusest esitada maksukohustuslasele tõendid, sealhulgas viimase tarnijaid